

XXXIII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ml3 ,19-20a)

Lugemine prohvet Malaakia raamatust:

Vaata, tuleb päev, mis on nagu lõõmav ahi, ja kõik ülbed ja ülekohtutegijad süttivad nagu kõrred. Ja see päev, mis tuleb, põletab nad ära, ütleb vägede Issand. Ja neist ei jää järele ei juurt ega oksa. Aga teile, kes te mu nime kardate, koidab õigluse päike.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps98 ,5-6 7-8 9 R: 9)

R: Issand mõistab õiglast kohut rahvaste üle.

Mängige Issandale kannelt,
mängige kannelt ja laulge valju häälega.
Pasunate ja sarve häälega
hõisake Issanda ees, kes on Kuningas.

R:

Kohisegu meri ja kõik, mis seda täidab,
maailm, ja kõik, kes seal elavad.

Jõed plaksutagu käsi,
mäed hõisaku ühel häälel.

R:

Issanda ees, sest tema on tulnud,
tulnud kohut mõistma maailma üle.
Tema mõistab õiglast kohut ilmamaa üle,
õiget kohut rahvaste üle.

R:

(Teine lugemine 2Te3 ,7-12)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast tessalooniklastele:

Vennad, te teate ju, milles peaksite meist eeskujju võtma, sest me ei ole elanud teie juures laiska elu, ega ole kellegi juures muiduleiba söönud, vaid me oleme rasket vaeva näinud ja tööd teinud nii päeval kui öösel, et mitte kellelegi teie seast koormaks olla. Ometi mitte sellepärast, et meil poleks selleks õigust, vaid selleks, et anda teile head eeskujju. Sest ka siis, kui me olime teie juures, panime teile südamele selle käsu: kes ei taha tööd teha, see ärgu ka söögu. Aga nüüd me oleme kuulnud, et mõned teie seast logelevad ega tööta, vaid raiskavad aega tühistele asjadele. Neid käsime ja manitseme Issandas Jeesuses Kristuses, et nad oleksid rahul oma tööga ja sööksid omaenese leiba.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 21,28)

Halleluuja. Vaadake ja tõstke oma silmad, sest teie lunastus on tulemas. Halleluuja.

(Evangeelium Lk21 ,5-19)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Jeesus kuulis inimesi uhkustavat selle üle, et nende tempel on kaunite kivide ja kingitustega ehitud, siis ta ütles: "Päevad tulevad, mil sellest kõigest, mida te näete, ei jää kivi kivi peale. Kõik saab maatasa tehtud!" Aga nemad küsisid temalt: "Õpetaja, millal see sünnib, ja millisest märgist me ära tunneme, et see on algamas?" Jeesus vastas: "Vaadake ette, et teid keegi eksiteele ei ahvatleks, sest paljud tulevad ja ütlevad minu nimel: "See olen mina" või "Aeg on käes." Ärge käige nende järel, ja kui te kuulete sõdadest ja mässudest, siis ärge olge hirmul - kõik see peab sündima enne, kuid lõpp ei ole veel käes."

Siis ta ütles neile: "Rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu. Mitmel pool on suuri maavärisemisi ning mõnel pool jälle näljahäda ja katk. Sünnib veel hirmsamaidki asju, ja taeval on näha suuri tunnustähti. Aga enne kõike panevad nad oma käed teie külge ja kiusavad teid taga, mõistavad teid süüdi sünagoogides ja kohtutes ning heidavad teid vanglatesse. Ja teid veetakse kuningate ja maavalitsejate ette minu nime pärast. Siis on teil võimalus tunnistada. Jätke meelde, et te enneaegu ei muretseks, mida enda kaitseks kosta, sest mina ise annan teile sõnad ja tarkuse, nii et keegi teie vastastest ei saa teile vastu seista ja end võitjaks tunnistada. Aga teie vanemad ja vennad,

sugulased ja sõbrad reedavad teid, ja lasevad mõned teie seast surmata. Ning teid kõiki põlatakse minu nime pärast. Kuid juuksekarvigi teie peast ei saa hukka! Pidage vastu, ja te võidate enestele oma hinged.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, oma seminaripäevil nägin kord pealt, kuidas üks noor preester valmistab laulatuseks ette oma esimest pruutpaari. Täis hirmu midagi valesti teha, kordas ta neile iga natukese aja tagant üha uuesti: “Ja siis, ja SIIS, kui te olete laulatatud abielus, SIIS lahutada enam ei tohi!” Kui preester oli seda lauset juba viis korda korranud, ütles peigmees, kerge kohmetusega hääles: “Armas vikaar, te saite meist ilmselt valesti aru: me ei tulnud siia üldsegi mitte sooviga oma abielu lahutada, vaid me tulime selleks, et abielluda...”

Jah, armsad õed ja vennad, manitsused ja hoiatused on kindlasti kasulikud, aga kui neid korratakse liiga sageli, kaotavad nad mõtte, sest ainult hirmutustega õnnestub vaevalt kedagi motiveerida midagi head tegema. Jumal on kindlasti hirmuäratavalt suur ja võimas, aga ta on ka meie armastav Isa, keda tuleb armastada ja mitte ainult karta.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kuidas jääb siis aga maailmalõpuga? Kuidas peaksime meie saama aru neist märkidest, mis seda ette kuulutavad?

Seletust otsides tuli mulle meelde järgmine lugu. Kord ammusel ajal läks ühel vanal naisel tema koer kaduma - jalgvärv oli lahti ununenud ja loomake pääses välja. Kuna tädile oli tema kutsu väga kallid, siis pani ta linnakese ajalehte kuulutuse, mis töötas koerakese leidjale rikkalikku leiutasu. Aga oma lemmikut kirjeldas tädi nii: “Minu Reksi on keskmist kasvu, tema nina on must ja silmad on pruunid.” Te võite ette kujutada, mis järgmisel päeval tema õuevärava ees toimus, sest lugu juhtus veel sellel ajal, kui loomade varjupaiku ei olnud ja peremeheta lemmikloomi leidis kõikjal rohkesti. Nii tulid kohale paljud inimesed, kes olid kinni püüdnud juhusliku hulkuva koera ja lootsid selle eest preemia sisse kasseerida. Aga oh häda, lõpuks selgus, et tädikese

koerakest niiõelda "leitud" loomade hulgas polnudki... Hiljem tulnud natuke sakutatud Reksi oma pulmारेisilt täitsa ise koju.

Naljakas ja ilmselt üsna sageli juhtunud lugu, aga mingit pidi on sel paralleelele tänase evangeeliumiga. Üles loetud maailmalõpumärgid on liiga üldised, et neist oleks võimalik midagi ette aimata. Ajaloos on ju korduvalt ette tulnud, et keegi kuulutab Jumala nimel maailmalõppu - seda juhtub ikka ja jälle. Niisamuti korduvad aegajalt nii sõjad, maavärisemised, epideemiad kui näljahädad. Kuidas võiks sellest kõigest ära tunda, et seekord on päris lõpp lähedal?

"Õpetaja, millal see sünnib, ja millisest märgist me ära tunneme, et see on algamas?" See jüngrite küsimus võib meid alguses segadusse ajada, sest Jeesus sellele ju tegelikult ei vasta, vaid hoopis manitseb neid: "Vaadake ette, et teid keegi eksiteele ei ahvatleks, sest paljud tulevad ja ütlevad minu nimel: "See olen mina" või "Aeg on käes". Ärge käige nende järel, ja kui te kuulete sõdadest ja mässudest, siis ärge olge hirmul... Mitmel pool on suuri maavärisemisi ning mõnel pool jälle näljahäda ja katk. Sünnib veel hirmsamaidki asju, ja taeval on näha suuri tunnustähti..." Tegelikult on sellega kõik hirmuäratavad ähvardused üles loetud, kuid nagu Jeesuse vastusest võib välja lugeda, ei tähista maailmalõppu ükski neist.

Aga tuletagem meelde, millest jutt tegelikult alguse sai. Kui Jeesus kuulis inimesi uhkustavat selle üle, et nende tempel on kaunite kivide ja kingitustega ehitud, siis ta pidaski vajalikuks neid hoiatada. Suurepärase marmorfassaadi, mis palverändurite kingitustega ehitud, oli kõigile silmailuks - paraku templi ilu on üks, elav usk aga teine asi. See kehtib muuseas ka meie, kristlaste kohta, kes me oleme uhked oma katedraalide üle. Aga kui katedraale ehitatakse vaid silmailuks ja mitte Jumalale, kui ilu ja esteetika on muutunud eesmärgiks omaette, siis on templi eesmärk sellega tühjaks tehtud ja maailmalõpp käes.

Nii nagu Jumala Riik, tuleb ka maailmalõpp tähelepanu äratamata, ilma et seda võiks väliste märkide järgi ära tunda. "Seepärast ärge öeldagu: "Siin see on" või "Seal see on", sest templi häving ja maailmalõpp on juba teie keskel." (vrdl. Lk 17,20-21) Pigem näib, et Jeesus paneb siin on jüngritele südamele vaid üht: kui need rasked ajad tulevad, siis on teil võimalus tunnustada oma usku...

Armsad õed ja vennad, maailmalõpp ei ole nii hirmus, pealegi surevad praegu maa peal elavad inimesed üpris tõenäoliselt veel enne seda haigustesse või vanadusse. Kirikuaasta üks viimaseid evangeeliume seab aga meie silmade ette igavese surma - igavese surma, mida saame vältida, kui jääme truuks Jumalale ja kõrgema

inimlikkuse reeglitele.

Maaialmalõpp ei tule tähelepanu äratades, hirmsate tunnustähtedega taevalaotuses, vaid hiilib ligi seespoolt, nagu varas öösel - siis, kui me märkame, et oleme loobunud võitlemast oma sõltuvuste ja nõrkustega, kui teiste inimeste kannatus jätab meid külmaks, kui me pimedaina lõbu järele joostes oleme unustanud, et see maailm siin lõpeb kord - siis me sulgeme end ise igaviku ees, mille saabumine on vääramatu. Amen.